



A 2008-ban megalakult NemJuci zenekar az Anima Sound System-ből már jól ismert Németh Jucival az élen ismét tiszteletét tette városunkban. A Pécsi Est Caféban olyan kitörő lelkesedéssel és szikrázó életerővel pezsdítették fel a közönséget, hogy öröm volt nézni. A rockos hangzás angol nyelven írt szöveggel – a hazai underground egyik biztos receptje. És ha mindez egy bájos női hangon szólal meg? Akkor már tuti a siker.

A tavaszi koncertsorozatok legelső állomása az ingyenesen megrendezett NemJuci koncert volt április 2.-án a Pécsi Est Caféban. A kilenc órás kapunyitás után nem sokkal tele is lett a hely és a húrok közé csapott a banda. A közönséget igen vegyes korcsoportok alkották, de a közös koncertélmény mindenkit egygé kovácsolt. Ugrálás, kiabálás és Juci folyamatos kommunikációja a közönséggel – ez jellemezte a buli alaphangulatát. A zenekarban zenélő srácokra sem volt panasz, zúzták megállás nélkül: Faragó Tomi, Matyió és Vasaló

biztosította az alternatív és rockos hangzásvilág megvalósulását. A buli során főleg a NemJuci albumról hangzottak el főbb slágerek, mint például a Runaway, a Tiger és a Winning Wars, de fölcsendült egyik magyar nyelvű daluk, a

Nem című szám is. A buli után mindenki jóleső fáradtsággal vetette bele magát a koncert után következő kultúr-discoba. A koncert után a kissé megfáradt Jucival sikerült beszélnem, aki közvetlen személyiségével még jobban beolta magát a szívembe.

- Hogyan, miért alakult meg a NemJuci és mennyire tekinted a zenélést hivatásnak?

Amikor tévéztem, akkor nem zenéltem – ez volt az Anima Sound System utáni 3-4 év. Néha voltam a Kispállal itt-ott, de akkor nem volt saját energiám befektetni egy elképzelésbe. Később már annyira összegyűlt bennem a sok energia, hogy már szinte robbantam, hogy saját dolgot akarok, és az mindenképpen olyan hangzású legyen, mint ez. Elejétől fogva komolyan vettem ezt az elhatározást, szóval nem tekintettem hobbi zenekarnak ezt az egészet, mivel azt gondoltam, hogy ha most valami robban, akkor robbanjon.

- De ez sikerült is.

Igen. Képzeld, ugye tegnap Egerben voltunk és azt vettük észre, hogy tök sokan eljönnek a bulijainkra, még vidéken is. Az emberek ránk jönnek, nem pedig betévelyednek a NemJucira. Tehát azt látjuk, hogy van reakció, tudják miről van szó, ismerik a bandát.

- Sokan a magyar Juliette Lewis-nak tekintenek. Erről mi a véleményed?

Ja, tudom, mondja nevetve. Egyébként tök örülök neki, mert sokkal jobb, mintha a Hobóhoz hasonlítanának. De egyébként őt filmen nem is láttam. A Juliettet talán egyszer néztem a

Szigeten, akkor is félig. Tökre csodáltam, de soha nem az volt, hogy én őt példaképként tekinteném vagy nyúlnám. Tudod mit? Szerintem sokkal jobban hasonlít néha a mozgásom Freddy Mercury-ra. Szóval tényleg örülök neki, mert pörgős csaj, meg rockot játszik, de nem tartozik az ikonjaim közé, mivel ő zeneileg engem nem fog meg.

- Mégis, kinek a zenéje fog meg?

The Rolling Stones meg Queen, tehát minden olyan, amint az apáink hallgattak. Sokkal inkább ez az angolszász zene van a véremben, mint bármi más.

- Az ilyen bulik után szoktatok a közönséggel együtt bulizni? Nagyon ritkán bulizok. De a többiek azért bulisabbak. Én nem nagyon iszom, nem csinálok semmi olyat, amitől ott tudnék maradni öt óráig tombolni egy helyszínen. De néha szoktam bulizni, de az teljesen más. Egyébként én a héten legalább háromszor járok el szórakozni. A saját fellépéseimen. Az összes többi napot pihenéssel töltöm. Nem úgy vagyok vele, hogy szét akarom magam csapni feltétlenül. Egy koncert alkalmával rettenetesen ki tudok nyúlni és nem hiányzik még utána egy óra szaladgálás. Volt nekem is bulizós időszakom, de nem vagyok azaz igazi partiarc, aki hívja a többieket, hogy „Gyertek bulizni!”.

- De azért mindig lelkesít a közönség reakciója.

Az nagyon jó. Meg ami itt volt? Nagyon jó volt. Csak sajnós a színpadról több métert kellett ugrani, hogy ne csak az első és második sort lássam. Tiszta kenguru effektus volt. Tudod mit? Legyen ez a cikked címe, mondja ismét mosolyogva.

Jucival legközelebb a Budapest Bár kapcsán találkozhat a közönség. Április 18.-án lépnek fel a pécsi Kodály Központban. Addig pedig mindenki hallgasson NemJucit.